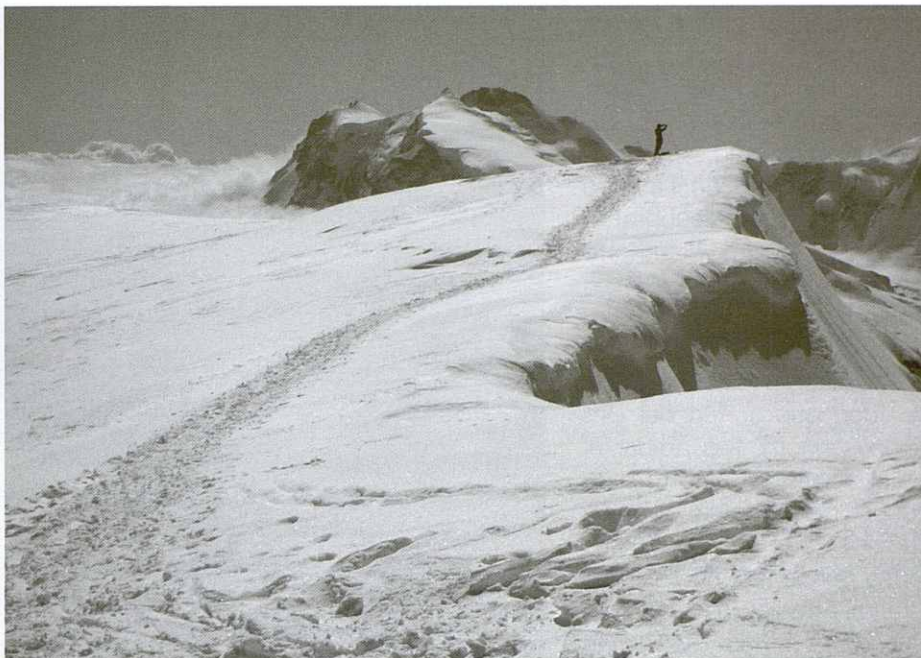

Dilluns 6 d'abril de 2009
Täschhütte (2.701 m.) -
Rimpfischhorn (4.199 m.) -
Täschhütte (2.701 m.)

De bon matí sortim del refugi fent la ruta que porta al coll Alphubeljoch en direcció est, sobre els 3.400 m. Deixem aquesta ruta per agafar direcció sud-est que ens ha de portar a la gelera Mellichgletscher, abans però hem de fer un petit descens per excedir-hi, prenem direcció sud al costat de l'esperó rocós. Una vegada a la gelera seguim en direcció sud, tot esquivant les nombroses esquerdes. A l'arribada al coll Rimpfischsat de 4.001 m., ens queda una canal de uns 100 metres i una àeria aresta final no gaire difícil que porta al cim, però decidim abandonar donades les condicions d'un dels companys que fa desaconsellable seguir endavant. Així, després de menjar i descansar una mica, fem el descens seguint tota la ruta que hem fet de pujada, per anar a dormir altra vegada al refugi Täschhütte.

Cim del Alphubel, 4206 m. Al fons l'Allalinhorn, 4027 m. Foto: C. Garcia.

Dimarts 7 d'abril de 2009
Täschhütte (2.701 m.) - Alphubel (4.206 m.) -
Längfluehütte (2.870 m.)

A la sortida agafem altre cop direcció est, igual que el dia anterior, per arribar fins al coll Alphubeljoch (3.772 m.). Com que fa un esplèndid dia, no parem de sentir helicòpters que van i venen del coll, deixen esquiadors que fan el descens fins a Täsch. Una vegada hem arribat al coll, (amb el nostre esforç, clar!!), intentem no perdre gaire alçada franquejant direcció nord-oest per arribar al peu del cim Alphubel. Al tram final agafem direcció oest, és quan ens trobem amb una forta pendent amb grans cerats i esquerdes que fan una pujada molt tècnica, però que ens permet arribar al cim amb esquis. A dalt contemplem una espectacular vista. Ara ens toca el descens fins al refugi Längfluehütte, el primer tram desfem l'última pujada de la forta pendent, anant molt en compte amb les esquerdes i els cerats.

Tot mirant la sortida del sol des de la cabana Britanniahütte. Foto: C. Garcia.

Després, quan la pendent es suavitzava, agafem direcció nord-est per entrar als dominis de la gelera Feegletscher. Busquem el millor itinerari que ens porti al refugi, intentant evitar les esquerdes, el qual està dintre de les pistes d'esquí de l'estació de Saas Fee. La neu ha empijorant notablement a causa de la gran insolació i fem un descens molt cansat. A l'arribada, ens trobem amb molta gent, però miraculosament a les 5 de la tarda ens trobem completament sols, fins i tot els responsables del refugi ens han deixat tot el menjar preparat per poder marxar a Saas Fee, ja que som els únics clients que es queden a dormir.

Dimecres 8 d'abril de 2009
Längfluehütte (2.870 m.) - Allalinhorn (4.027 m.) -
Britanniahütte (3.030 m.)

Remuntem la gelera Feegletscher en direcció sud per les pistes d'esquí fins quasi bé al final de les mateixes, aproximadament sobre els 3.400 m d'alçada. Seguim en direcció sud, deixant les pistes. Des de aquí la pendent augmenta considerablement tot passant per una zona d'esquerdes i cerats. Quan arribem al coll del Feejoch a 3.826 m. prenem direcció est, fins arribar pràcticament al cim, on deixarem els esquis per fer la curta aresta aèria, però sense cap dificultat tècnica. Baixem pel mateix itinerari fins arribar altre cop a les pistes d'esquí. Des de aquí hem d'anar en direcció nord-est passant a uns 150 metres per sota del Mittel Allalin (3.457 m.) per arribar a sota del telefèric de Felskinn 2.989 m. Com a curiositat s'ha de dir que per arribar-hi cal travessar un túnel fet a la roca. Una vegada ja al telefèric Felskinn agafem direcció est per una pista d'esquí que porta al coll Egginerjoch. Finalment hem de seguir en direcció sud-est per una altra pista que porta just al refugi Britanniahütte, final de l'etapa d'avui.

Dijous 9 d'abril de 2009
Britanniahütte (3.030 m.) - Stralhorn (4.190 m.) -
Zermatt (1.620 m.) - Täsch

Aquest és l'últim dia de la nostra ruta. Sortint del refugi hem de fer un petit descens en direcció sud-